

ались видаленням певної
ю шприца; в деяких ви-
Після появи дихальної
ложеним чистим киснем

рення

циляторний тип дихання,
зпечують вентиляцію по-
за амплітудою, які вен-
мальних умов становила

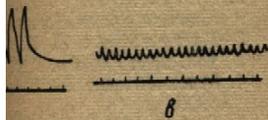
в усіх дослідах порушу-
сно виражене періодичне
кровотрати. Дихальна
— 3 хв 36 сек після гост-

лідних жаб, як правило,
одному досліді у жаби
ої порожнини, а в іншо-

ості у всіх піддослідних
ня, при якому відзнача-
д однієї періодами апное,
них рухів між диспноїч-
дна ротової порожнини.

руп легеневих дихальних
в деяких випадках гли-
увалась, а наприкінці пел-
ель поступово зростала, а

ихання у жаб після кро-
вних рухів в диспноїчних

крові); в — в камері з кис-
сек.

дставлені зміни в диханні
47% всієї маси крові у
повна відсутність будь-
упи легеневих дихальних
апное становила 18 сек —
них періодах дорівнювала
— 20 сек.

ому періоді незначно від-
ступних періодах глибина
мальної величини, а па-
рин з періодичним типом
водило до деяких змін у
ми фазами, а згодом зов-
ний ритм дихання після
амінувався диханням ви-

іх дослідах спостерігався
ний ритм дихання холод-

ії у піддослідних нижчих
дихання легеневого типу,
шень у функції дихання
турними відомостями [2].

Як показали дослідження Сиротиніна [9—12], проведені на тваринах з різним ступенем організації, нижчі тварини у порівнянні з вищими більш стійкі до зниженого парціального тиску кисню. Так, жаби (*Rana esculenta*) витримували 3 год при атмосферному тиску 80 мм рт. ст., і згодом після відновлення нормального атмосферного тиску дихання у них поверталось до норми. Найбільшу резистентність до зниженого атмосферного тиску мають безхребетні тварини, більш чутливі до гіпоксичної гіпоксії хребетні холоднокровні, а теплокровні хребетні мають найбільшу чутливість до гіпоксії.

В дослідах на новонароджених тваринах було показано, що вони також відзначаються підвищеною стійкістю до кисневої недостатності [5].

Періодичний тип дихання спостерігається при всіх формах кисневої недостатності. Сиротинін [14] спостерігав в умовах гіпоксичної гіпоксії у жаб (*Rana temporaria*) періодичний тип дихання, починаючи з висоти 8000 м (267 мм рт. ст.). Порушення вихідного ритму дихання і появу пауз у жаб (*Rana temporaria*) було відзначено на висоті 6000—7000 м [3]. Періодичне дихання у жаб спостерігалось після накладання лігатури на аорту, перев'язки легеневих артерій, гострої кровотрати, отруєння ціаністим натрієм [1, 2, 4, 6, 7, 17, 18]. Розвиток періодичного типу дихання у холоднокровних тварин, на думку М. М. Сиротиніна, пов'язаний не з більшою чутливістю їх до кисневої недостатності, а з тим, що у них недостатньо сформована ритміка дихання [14, 15, 16].

Одержані експериментальні дані свідчать про відновлення вихідного ритму дихання нижчих хребетних (жаби) при перебуванні в атмосфері чистого кисню при тиску 760 мм рт. ст.

Література

1. Беленький М. Л.— Физиол. журн. СССР, 1948, XXXIV, 1, 113.
2. Бритван Я. М.— В сб.: Гипоксия, К., 1949, 74.
3. Иванов К. П.— Физиол. журн. СССР, 1954, XL, 3, 310.
4. Карасик В. М.— Рус. физиол. журн., 1930, XIII, 4-5, 525.
5. Лауер Н. В.— Питання патофізіології гіпоксичних станів новонароджених. К., 1959.
6. Острейко О. П.— Физиол. журн. СССР, 1937, XXIII, 2, 271.
7. Попов Н. А.— Архив теоретич. и практ. мед., 1923, 1, 281.
8. Савицкий Н. Н.— Кислородная терапия, Л., 1940.
9. Сиротинін М. М.— Мед. журн. АН УРСР, 1940, X, 5, 1415.
10. Сиротинін Н. Н.— В сб.: Гипоксия, К., 1949, 19.
11. Сиротинін М. М.— Мед. журн. АН УРСР, 1950, 20, 6, 25.
12. Сиротинін Н. Н.— В сб.: VIII съезд физиол., биохим., фармакол., М., 1955, 552.
13. Сиротинін Н. Н.— В сб.: Физиол. и патол. дых., гипоксия и оксигенотерапия, К., 1958, 82.
14. Сиротинін Н. Н.— В сб.: Некот. вопр. физиол., клин., и морфол., Куйбышев, 1958, 20.
15. Сиротинін Н. Н.— В сб.: IX съезд Всес. об-ва физиол., биохим., фарм., Минск, 1959, 1, 352.
16. Сиротинін Н. Н.— В сб.: Новое в физиол. и патол. дых., М., 1961, 194.
17. Babak E.— Pflüg. Arch. f. d. ges Physiologie, 1913, 154.
18. Langendorff O.— Arch. f. Anat. u. Physiol., Physiol. Abt., 1881, 241.

Надійшла до редакції
8.IV 1971 р.

УДК 612.2

ВПЛИВ ОКСИТОЦИНУ НА ДИХАННЯ МІОМЕТРІЯ НЕВАГІТНИХ КРОЛИЦЬ

Л. Г. Шахліна

Кафедра нормальної фізіології Київського медичного інституту

Енергетичні процеси в м'язі матки при зміні її функціонального стану вивчені недостатньо. Мало уваги приділено дослідженню енергетичної ефективності окисних і гліколітичних процесів у міометрії, характеру перебудови обміну речовин у ньому при вагітності і родах.

Вивчення механізму впливу на енергетичні процеси в міометрії ряду фармакологічних речовин, застосованих в акушерській практиці, дозволить спрямовано впли-

ливих питань, що стосується функції матки всіх ма даних про характер

її активності та під її.

невагітних кролиць, які спонтанні скорочення сегментів методом Варбурга в ової та ін. [7] в модифікації

у ($2 \cdot 10^{-4}$) на згадані 30 хв протягом 2 год мкл за 2 год інкубації, температурі $37,5^{\circ}\text{C}$ в атмосфері (рН 7,4). На підставі енергетичні витрати

статистики [5].

ення

досліджуваного сегмента 10—15 сек з частотою

мкл/г; за другу годину протягом 2 год інкубації (див. таблицю). ДК стає 2 год.

досліджуваного сегмента для.

її вводили окситоцин, а амплітуда скорочень зменшувалась (до 20—30 сек).

після введення оксигену, вміст вуглекислоти в крові підвищується до 5 год.

цими даними [1, 8, 10], показало, що спожиті енергетичні витрати

енергетичні витрати

ДК	Енергетичні витрати (ккал/г/2 год)
$\pm 0,01$	$0,0017 \pm 0,0010$
$\pm 0,01$	$0,0022 \pm 0,0002$ 5%

Споживання кисню міометрієм невагітних тварин, які ще не родили, підвищувалось до другої години при спонтанній руховій діяльності досліджуваного ізолюваного сегмента ($166,6 \pm 9,33$ мкл/г за першу годину і $275,0 \pm 26,33$ мкл/г за другу годину, $p=2\%$). Ці дані узгоджуються з літературними відомостями [12, 13]. Проте, в цих дослідженнях визначали тканинне дихання на гомогенатах і зрізах без урахування функції міометрія. Існують різні точки зору в оцінці характеру спонтанної рухової активності невагітної матки. Одержані нами дані, що характеризують спонтанну скоротливу активність міометрія невагітних кролиць, які не родили, при введенні окситоцину, узгоджуються з деякими літературними даними. Так, за даними Петченка [6], Рейнольдса [13], Жорданія [2], спонтанні скорочення посягають ритмічний характер, незначні за амплітудою, тривають багато годин незалежно від зовнішніх подразників. Проте Лановий [3] гадає, що порушення нейрогуморального зв'язку з організмом є постійно діючим фактором, що сприяє прояву автоматії.

На думку Жорданія [2], однією з причин суперечливих результатів при вивченні скоротливої функції матки є методичний аспект питання.

Незначний стимулюючий вплив окситоцину на невагітну матку в наших експериментах узгоджується з даними Рейнольдса [13], який у хронічних дослідах на невагітних кролицях показав (за розробленим ним фістульним методом), що реакція на введення окситоцину залежить від вихідного характеру скорочень. Це також підтверджено працями Жорданія [2] на ізолюваній матці ряду тварин.

Отже, скоротлива діяльність міометрія невагітних кролиць, які не родили, змінюється незначно при введенні окситоцину, що підтверджується мало вираженими енергетичними витратами щодо контролю (контрольна група — $0,0017 \pm 0,0001$ ккал/г сирової тканини за 2 год; піддослідна група — $0,0022 \pm 0,0002$ ккал/г; p — недостовірно).

Висновки

1. Спонтанна рухова активність ізолюваного сегмента рога матки кролиці, а також скорочення при введенні окситоцину слабо виражені.
2. Між тканинним диханням, енергетичними витратами і скоротливою активністю міометрія існує пряма залежність.

Література

1. Диканова А. А.— Вопр. мед. химии, 1957, 3, 1, 10.
2. Жорданія И. Ф.— Архив биол. наук, 1938, 51, 1, 140.
3. Лановой И. Д.— Электрофизиол. анализ измен. сост. мышц матки под влиянием неkot. фарм. препаратов, примен. в акуш.-гинекол. клин. Автореф. докт. дисс., Ивано-Франковск, 1969.
4. Мельничук Д. О., Гульий М. Ф.— Укр. біохім. журн., 1968, 4, 370.
5. Монцевичуте-Эрингене Е. В.— Патол. физиол. и экспер. терап., 1964, 4, 71.
6. Петченко А. И.— Физиол. и патол. сократ. способн. матки, Л., 1948, 227.
7. Прохорова М. И., Тупикова З. Н.— Методы опред. радиоакт. углерода, Л., 1959, 33.
8. Северин С. Е., Диканова А. А.— Биохимия, 1952, 17, 5, 584.
9. Тринус Ф. П.— Фармакол. и токсикол., 1963, 3, 375.
10. Graubard M.— Amer. J. Physiol., 1940, 131, 3, 584.
11. Hedricks Ch., Brenner W.— Amer. J. Obstetr., Gynecol., 1964, 9, 4, 485.
12. Kerly M.— Biochem. J., 1937, XXXI, 9, 1544.
13. Reynolds S.— Physiol. of the Uterus, N. Y., 1948, 418.

Надійшла до редакції
1.VIII 1970 р.

УДК 612.015.38

ВПЛИВ АДРЕНАЛЕКТОМІЇ НА ОКСИДОВАЛЬНЕ ФОСФОРИЛЮВАННЯ В МІТОХОНДРІЯХ ГОЛОВНОГО МОЗКУ

О. С. Клименко

Відділ ендокринології Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця АН УРСР, Київ

Раніше проведеними дослідженнями [4, 5, 6] на цілому організмі і на гомогенатах нами було встановлено, що як при гормональному навантаженні кортикостероїдами, так і в умовах адреналектомії окислювально-відновні процеси в тканині мозку досить стійкі, що може бути зумовлено стійкістю процесів обміну в мозку, або змінами в окремих ланках метаболізму, які, проте, не змінюють кінцевого балансу.